

Μονάχα μὴ διάλυσίς τάξιν καὶ νοῦν θά βάλῃ
σὲ κόμματα ποικίλα...
ζήτω καὶ θάχουμ' ἔλογαίς μέσα 'στὸ καρναβάλι
μαζ' ἐν τῇ γκαμήλιᾳ.

Π. — 'Ορὲ γλέντι ποῦ θά'γίνῃ
μὲς 'στὸ φλογερό καμίνι.
Τί μεθίσια, τί σφαγαίς...
Καρναβάλα κι' ἔλογαίς.

'Απ' ἰδῶ μασκαράλῃκι
κι' ἀπ' ἐκεῖ βουλευτικίκι.

Καρναβάλου πανηγύρια καὶ χορὸν τρεχάματα
καὶ τραπὸν ὑποψηφίων οὐσιατικὰ προγεράματα.

Φ. — 'Η γκαμήλα μὲς 'στοὺς δρόμους θά σηκώῃ σκόνῃς νέφῃ,
κι' ὁ τραπὸς ὁ γκαμιλάρης
δίος νοστιμὰ καὶ χάρις
γὰ κουκὰ ψηροφοροῦντων θά γυρίῃ μὲ τὸν ντερί.

Δώστε ψήφους γὰ τὸν ἔνα, δώστε ψήφους γὰ τὸν ἄλλον,
κι' ἐσχάστε κι' αὐτὸν...
τί διπλὸ μασκαράλῃκι!... κομητάτα Καρναβάλου,
κομητάτα Βουλευτῶν.

'Ο Καρναβάλιος ὁ μέγας σὰν ἐμβροντήτος θά στέκῃ
'στὸ διπλὸ μασκαράλῃκι τῆς ἐστραζούσης γῆς,
κι' ὁ καμίνος δὲν θά νοιώθῃ ποιοὶ τοῦ παλῶν τουμπέλις,
κὴν τοῦ δρόμιου μασκαράδες, κὴν τῆς κἀλῃς ἔλογαίς.

Σάλος κι' ἀνακατοῦρα,
καὶ καμπόσοι δοξαζέμενοι
μὲ τῆς κἀλῃς τὴν μουτζούρα
θὰ φανοῦν μασκαρεμμένοι.

Π. — Πάει καὶ τὸ Πορτ' Ἀρθούρ, ποῦ δεινὸς ἰδοκιμάσθη,
κι' ἡ φρουρά του κι' ἀπὸ 'μὲς τοὺς ἀνδρείους ἐθανμάσθη.
Γύνη σήμερον κι' ἐγὼ πρὸ κλεινῶν ἡρώων κλένω,
ἐξυμῶ καὶ τὸν Νοτ'οῦ καὶ τὸν Σταίσελ μεγαλῶνω.

Φ. — Μὲ τὴν ἐδοξῶν τὸν πτόιν ποίας λάμπρις ἀναδίδει...
ἔπεσε καὶ τὸ 'δικό μας μὲ τὸν Σταίσελ τὸν Μπουφίδη,
κι' ὁ Κορδοτσόου τὸ 'πῆρε μ' ἕνα νέον θούριον
κηηφόρων σαυιδάδων,
κι' ἔγραψε πρὸς τὸν Μικιάδου
πῶς μὲ σκοπούας ἐπορθήθη τῶν θεσμῶν τὸ φουρίον.

Χριστούγεννα τραὰ τοῦ γέρου Κορδονά.

Νὰ σὰς τὰ 'ποῦμε;... 'πέσι τα τοῦ κάθε πατριώτη...
Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, γροστὴ τοῦ χρόνου κρώτη,
ποῦ τῆς Βουλῆς ὁ Πρόεδρος, 'στ' ἀλήθεια θυμαμένως,
τοὺς Βουλευτὰς ἐκίλισε νὰ τρέξουν ἐκπευμένως,
γχαί ποσὸς 'στὸν Πρόεδρον δὲν εἶχεν ἀναγγέλει
πῶς εἶχαμε Κυβέρνησιν ὁ Κορδονάς ὁ γέροντ,
κι' ἐπῆγαν τότε μερικὸι τοῦ Θεοτόκη φίλοι
νὰ κάμουν συνεδρίασιν πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον.

'Ἐπῆγε μὲ τοὺς Ἐπουργοὺς κι' ὁ Κόντες γὰ γενναίᾳ
κι' ἀπέειπε τοὺς 'περὶ μὴν λυσσέντες Κορδονάτοι,
κι' ἔγιναν κἀνι συμφοραίς, κι' ἔγιναν κἀνι πράγματα,
κι' ἀρχίσατε σφρηγίσματα καὶ γροῦχα καὶ πειράγματα,

κι' ἄπλωναν τὸ ζωνάρι τὸν καμπόσοι γὰ καυὰ
καὶ τὸν Λεβίδη τὸν τραπὸν ἔβαν Ραμπαζά,
μὰ τοῦτος σὰν πολιτικὸς δὲν ἔπαρεν χαμπάρι,
κι' ἔγιναν μούτσουνα πολλῶν ὡς ἔδος χειρὸς κἀπάρι.

Παρέστη μὲ τοὺς Ἐπουργοὺς κι' ὁ Στρατηγὸς ἐκεῖ,
καὶ τοῦτον τὸν ἐπίερασαν καμπόσοι νησιακοί,
καὶ γὰρ ὁ πόνος τῆς κοιλίης τοὺς κάνει γὰ τὰ χράνου
καὶ στέφανα πολεμικὰ καὶ δόξαις νὰ ξεχάνουν.

Τὸν Στρατηγὸν τὸν 'θύμισσε τῶν νησιακῶν τὸ σκόμμα,
γχαί σὲ τέτοιαις προστυχαίς δὲν εἶναι μαθημένος,
καὶ κἀπορον μ' ἔναν σφόντυλο τὸν 'ἔβλωσε 'στὸ χῶμα
κι' λμειράσθη τὸ πολὺ τῶν Κορυσβάντων μέτος.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, καινούρια μας γαρά!...
βοή, βροτοκτυπήματα, ξεφωρητὸ, βροαίδη,
μὰ τότεριπε καὶ τῆς Βουλῆς ἡ νόμιμος φροναρ
χωρίς καμμιὰ διαταγὴ τοῦ Νικου τοῦ Μπουφίδη,
καὶ τοῦτο τὸν ἐθύμασε τὸν Νίκο τῆδ' πολὺ,
καὶ τέλος πάντων ἔκλεισε τὸ κράτους ἡ Βουλὴ.

Μὰ τῆς Βουλῆς ὁ Πρόεδρος, τῆς Λεβιαδῆς τὸ θρέμμα,
πῆναν καὶ γράφει δαδ γραφαίς, μὰ πρώτη γὰ τὸ Στέμμα,
κι' ἔλλη γὰ τὸν Διάδοχο, κι' αὐτὰ τοὺς ἀναγγέλλει,
καὶ γράφει πῶς τὸ Σύνταγμα κατήγητος κουρέλι.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, θεσμῶν καταστροφῆ,
κι' ὁ Βασιλέας ξεβούλωσε τοῦ Νικου τὴν γραφῆ,
κι' ἀροῦ καλὰ τὴν 'δάβασε τὴν στέλλει 'στὸν παπποῦ,
κι' ἐκείνος τὴν ἀπέστειλε κι' ἐγὼ δὲν ἔξερο ποῦ.

Τι γεγονότα τῆς Βουλῆς σπουδαία κατὰ βάρδος...
ἀλλ' ὅμως κι' ὁ Διάδοχος πρὸς τὸν Μπουφίδη γράφει
πῶς ἡ φευγάλα τῆς φροναρῆς συνέβη κατὰ λάθος,
κι' οὐτε κανένα Σύνταγμα γι' αὐτὸ δὲν καταστράφη.

Κι' ὁ Θεοτόκης εἶπε μὲ τὸνον 'στοὺς 'δικούς του
περὶ καταπατήσεως τὸν νόμον ἀνηκούστου,
πῶς κουρελιζέει τοὺς θεσμοὺς τὰ μάλιστ' ἀουστόλους
ὁ θεσμοφύλαξ Θεοδωρῆς, ὁ γέρος ὁ μαρβόλος.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, καὶ σωτηρίας δῆς,
κι' ὁ Κόντες τὸ παράνομον ἐοάκλιε τοῦ γέροντ,
καὶ παρ' ὀλίγον εἶπε νὰ γίνῃ σαυιδῶς
καὶ σκοῦρα ματακόκκινη νὰ βάλῃ Ροβωσπέρον,
γχαί εἶναι νόμος 'στὸν Ρωμῶνδ' ὁποιος ἀπέειπε βγαίνει
νὰ σκοῦζῃ πῶς τὸ Σύνταγμα κατὰ κρημνῶν πηγαίνει.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, κι' ἡ χάρα διελύθη,
κι' ἐκ τῆς Βουλῆς ἐκίνησαν τοῦ Κορδοτσόου τὰ πληθῆ,
κι' ἐρβήσαν ἔναν διουτυχῆ τοῦ δρόμου οὐκευιδάρη,
κι' ἀρβῆσαν τῆ ἀουτα του, τοῦ 'πῆραν καὶ τὸ φτάρι,
κι' αὐτὰ καινούρια σύμβολα τὰ κάμουν τῆς Κορδονάς
νὰ μένουν μὲ τὰ πατερά καὶ νῦν καὶ 'στοὺς αἰῶνας.

Κι' ἦτο πικρὸν τὸ ἔκωμμα των, κι' ἦτο μεγάλ' ἡ χλεύη,
κι' ἐκεῖ ποῦ πῆγαναν ἐμπρός βῆσαν καὶ τὸν Κοκκίρη,
κι' ἀρχίσατε πειράγματα καὶ γὰ τὸν μάρμαρα Στάθ,
γχαί πιστὸς 'στοῦ Θεοδωρῆ τὴν στρογγυὰ δὲν ἐστάθη.

Κι' ἐκείνος ἀπεριγάρτων ἐτάρβησε μαρτύριον,
καὶ μὲς 'στὸν δρόμων ἔρεχαν τὴν ζηλημένη πάστρα,

λαμπρόν παῖνα γάλλους τῆς ομοπίας νικητῶν,
 πού νόμιζες πῶς πήρανε τοῦ Πηρι-Ἀρθούρ τὰ μάστρα.

Ὁ Κορδοκαλοῦμπταρος ἀναγεννᾶται τώρα,
 κ' ἐκ τῆς Παροίας ἔρχονται τρεῖς μάγοι μὲ τὰ δῶρα.
 Μπαίνουν 'στὸ σπῆι τὸ τρανὸ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου
 κ' ἀμέσως ἐποικιλνόνται πρὸ τοῦ Καγκελαρίου.

Γοταιστοὶ τὸν προσκυνοῦν, πέφτουν, ξανασημόνεται,
 καὶ μὲ τὰ προσκυνήματα κ' οἱ τρεῖς τῶν ξεβεβρόνεται.
 Ὡς λυτρωτὴν τὸν προσφανοῦν καὶ τὸν ἀναγνωρίζουν,
 καὶ δῶρα τοῦ γαρίζουν,
 σάνθηρα κ' ἓνα σάρωρα τὸν Κόντε γὰ σάρωση
 καὶ τὸν ἐχθρὸν τὰς ἐπιλογὰς ἐνόμως γ' ἀνορώση.

Ἄλλ' ὄμως καὶ γὰ τὸ σπῆλ τοῦ γέροντ Ντελιγγάνη,
 τὴν νέα Ζαφειρίτσα,
 ποῦχει πολλὰ κερφίτσα,
 προσφέρουν ἓνα φίμπτρο γὰ μὴν παραδαγκῆν.

Χριστοῦγεννα, πρωτόγεννα, κ' ὁ γέροντ μπαμπαλῆς
 σὰν ἄκουσε, σὰν ἔμαθε τὰ κά'α τῆς Βουλῆς,
 ἀμέσως ἐπαράχθηκε κ' ἔβηθε θρηκωδῆς
 σὰν βασιλεὺς Ἡρώδης.

Κράζει τοὺς μάγους κ' ἐρωτᾷ θυμοειδῆς κ' θαγίλος
 ἂν κατά λάθος σήμερα σὲ θεῖα δημοσία
 ἀνοικιμένως βεβίσεται πνεῖς τοῦ Κόντε φίλος
 τώρα πού τὸ Κερθόνι του βασιλ' τὴν Ἐβουσία.

Κ' ἐπρόσταξε τοὺς Κόντες εὐθὺς γὰ τοὺς ἀφήσουν
 τῆς πείνας γὰ φοφῆσουν,
 κ' ἔπον κ' ἐν βροῦν ἐπάλληλο κανένα Σακρανῆτο
 γὰ κόβουν τὸ κεφάλι του, μύρτο Σαμφῶν καὶ κάτω.

Θεῖνος πολὺς καὶ κοπετὸς ἠρώδη πέρα πέρα,
 εἰκοσιδὸ Νομάρχηδες παῖσι σὲ μὴν ἡμέρα,
 καὶ πλῆθος ἀνεκρατῶαε πανμένων ἐν Ραμῆ
 πῶς τώρα τὰ Χριστοῦγεννα θά φῆνε ταγαμῆ.

Χριστοῦγεννα, πρωτόγεννα, Ραχὴλ τὰ τέκνα κλαίει,
 κ' ὁ Θεοδώρης Πλεγε, κ' ὁ Θεοδώρης Δέσι:
 Γη' μῆνα, Κόντε, γὰ μὴ λές σὲ ντόπους καὶ σὲ ἔθρους
 πῶς μουρελιάω τοὺς θεσμούς, τοὺς νόμους τοὺς νεϊμένους.

Ἄμμ' ἐγὼ τοὺς ἔχω βγάλε καὶ θά μοῦ τοὺς μάθη σὲ,
 Θεοσῦλα μου χρυσοῖ;
 Γηὰ θεσμῶν καταπατήσεις μὴ μᾶς βάζης τῆς φωναῖς
 καὶ τοὺς ἔδρομε κ' ἐμείς...
 γηὰ κουνήματα κ' ἀπτάραξι εἶσαι πρότος κουνετὸς,
 εἶσαι πρότος ἀπτάραξι.

Πῶς γελῶ μὲ τὸν Μπουρῆ... εἴγρασε καὶ 'στὸ Παλάτι...
 κ' ἂν τὰ κῆ'α τὰ 'δικὰ μου εἴκωνες σ' ἐμὲ, Κορφατῆ,
 τότε γάβλετες ἀπτάρα, τότε σαινοφορία,
 καὶ κᾶνὸ καὶ φασαρία.

Τότε φασαρία, τότε τούπαε,
 τότε κούνημα τρανὸ,

και σου τάπα* και μου τάπες,
ακριβή μου Θεανό.

Γιά θεσμών καταπατήσεις* μη σὲ γιάνουνε σελήτια,
σὺ δὲν ἔξερεις ἀπὸ τέτοια.

Γιά θεσμούς εἰς ἓνα Κόντες δὲν ταυρίζεις, νὰ θυμώγης,
μόνο γιὰ τὸν Θεοφρή πᾶσι σκοπόφρα νὰ φορῆ
και σανίδι νὰ σηκώγης.

Σὺ σὺν Κόντες νικητάτος
τῆς Κερκόρας δὲν *μπορεῖς
τῶν θεσμῶν τὸ μέγα κράτος
σὺν κ' ἔμεινα νὰ φρουρῆς,
κ' οὔτε σκοόφρα νὰ φορῆς.

Γιά θεσμῶν καταπατήσεις μὴ μᾶς κοκορεύεσαι
κ' εἶναι νὰ κουργέσαι.

Γιά θεσμῶν καταπατήσεις μὴ μᾶς ἀπειλῆς ἀγέλιος
και μαδέρια μὴ κητύπεις,
κ' ἂν τὰ κᾶνης θῆσαι κρόκος
και νερόβραστος λαπῆς.

Γιά θεσμούς μὴ μοῦ θυμώγης και μὴ γίνεσαι σὺν φράπα
και λεμόσι περσινό,
και μοῦ τάπες και σου τάπα,
προσφιλις μου Θεανό.

Ἀπὸ τέτοια σὺ δὲν ἔξερεις,
γεννήθης χαρομένης,
κ' ἂν ἔλθοῦν νὰ σ' ἐβρουν φίλοι, πότε κᾶνης τὸ λουτρό σου,
πότε καθρεφτιέσαι...
Κόντες, σὲ σοφάδες στρώσου
και μὴ σελειτιέσαι.

*Εὐὸ *γίνηκες μονάχα γιὰ νὰ τρέψῃς, γιὰ νὰ κοιμᾶσαι,
και θεσμούς νὰ μὴ θυμᾶσαι.

Γιὰ τοὺς θεσμούς δὲν θέλω νὰ ζαλιέσαι
και νὰ χαλοῦν τὸ χροῖμα σου θυμοί,
μόνο νὰ τρέψῃς, νὰ πίνης, νὰ στολιέσαι,
κ' ἔμεινα νὰ μ' ἀρίτης, ἀτζαμῆ.

γιὰ πάντα τοὺς Ρωμηούς νὰ κυβερνᾷ
και πάντα νὰ σὲ λέω: Θεανό.

Χριστοῦγεννα, πρωτόγεννα, γιορτὴ τοῦ χρόνου πρώτη,
και τῆς Βουλῆς διάλοις και τόσο φαγοπότι.
Κ' ἔφετος τὰ ξανάπαμε μὲς *στὸν Ρωμηῶν τὸν τόπο,
ποῦ διδυρῆμους ἐκλογῶν σὲ ἄγιο θὰ γκαρίσασαι,
και τῶρα δώστε φάσκελα γιὰ ποῦτο μας τὸν κόπο,
κ' ἔμεις τοῦ χρόνου πάρολι θὰ τὰ ξαναγυρίσωμε.

**Και καρπόδαεις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

*Εβγήκαν ἐμπνευμένα και πατριωτικά
τοῦ Γεωργίου τοῦ Σπυρίδη τὰ Μακεδονικά,
ἐμπνεόντα μ' ἔξαρσεις και λαῖρον λυριζόντων
σὲ δοῦλους κ' ἐλευθέρους: σὺν πατριωτισμῶν.
Νὰ κ' ἕνας τροβόδοτος, ποῦ μὲ γενναῖον τόπον
τολμᾷ νὰ κελადήσῃ τὴν γῆν τῶν Μακεδόνων,
και στήθῃ νὰ περῶσῃ μὲ γοργοπτερούς σίχους
ἡχοῦντας *στὴν Ροδόστην μὲ πυροβόλων ἦχους.
Πλὴν ἔπαινος ἀρμόζει και *στὸν «Ἐλλητισμῶν»,
ἐκδώσαντα τοὺς σίχους πρὸς φρηματισμῶν.

*Ὀδὸς Αἰόλου... σπεύσατε *στοῦ Λούβρου τὰ περίφημα,
τί μονομάδων θησαυροί κ' δρόσους ἐνεργήματα.
Τι φρονιμῆντα τοῦ παγεῦ, τί κρύσταλλα περισσά,
τί ποσειδάναις, τί και τί... ψυχὴ μου *στὸ Παρίσι!...
Τι πλοῦτος πολυποικίλος, ἀειράτων, τιμαλφῆς,
ἀνώτερος ἀληθινὰ πάσης περιγρηφῆς.
*Στὸ Λούβρο κᾶθε φουκαρῆς και κᾶθε χρυσομάδαρος,
*στὸ Λούβρο μονομάς *φτηνός, ἀλλὰ και μονομάδαρος.
Μὰ κ' εἰκοσι τοῖς ἑκατὸν θὰ γίνετ' ἐπιστομῶς...
ζήτω, κοροδοροσούμαρος, δῶρον κατακλινομῶς.
*Στὸ Λούβρο κ' ὁ Περικιλιταρός, *στὸ Λούβρο κ' ὁ Φασοῦλι
Λούβρο και Κανελλόπουλιος Λούβρο-Κανελλοποῦλιος.

Τὸ φύλλον τοῦ Ρωμηοῦ μας ἄς τὸ γνωρίζουν ὅλοι
πῶς εἶκοσι παράδες πουλιεῖται μὲς *στὴν Πόλι.

Τὸ Γραφεῖον τοῦ «Ρωμηοῦ» μας, παραλίπτα παρῆντον
ἀρετμῶς τριάντα τρία και *στὸν δρόμον τοῦ Διδύτου.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. — Ἴονικὴ Τρά-
πεζα Limited.— Τράπεζα Ἀθηνῶν.— Τράπεζα
Βιομηχανικῆς Πιστώσεως τῆς Ἑλλάδος.

*Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1904 ἀρχαῖται ἐν ταῖς θυ-
ρίσι τῶν τε ἐν Ἀθήναις καταστημάτων και τῶν ὑπο-
καταστημάτων τῶν ἀνωτέρω Τραπεζῶν, ἐφοδιαζομέ-
νων ἐπὶ τῶν δημοσίων ταμείων, ἡ πώλησις τῶν γραμ-
ματίων τοῦ ἑξῆς τοῦ

ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ 1905
ΤΙΜΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ

Ἀπὸ γραμμάτια 1 μέχρις 2, 3 ἑκάστον
, 21 > 100 > 2,85 >
, > ἔνω τῶν 100 > 2,80 >

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Τὴ 2) 18 Ἰανουαρίου, 3) 16 Ἀπριλίου, 3) 18
οὐλίον και 2) 18 Ὀκτωβρίου 1905.

ΛΑΧΝΟΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

ΚΕΡΑΗ	ΔΡΑΧΜΑΙ
1	ἔξ 100,000
1	> 25,000
1	ἔκ 10,000
3	> 5,000 15,000
5	> 1,000 5,000
411	ἔξ 100 41,100
578	ἔκ 50 28,900
1000	κλήροι δραχμαὶ 225,000

Ἐκ τῶν γραφείων τῶν ἀνωτέρω Τραπεζῶν